

✍️ DORIEN VRIELING 📷 JON ARNOLD IMAGES / MICHELE FALZONE

BUITENLAND

Tweënhalf jaar pandemie heeft zijn liefde voor China wel wat op de proef gesteld, maar hij woont er nog steeds met veel plezier. NOS-correspondent Sjoerd den Daas (35) studeerde in Groningen en Uppsala International Financial Management, deed een minor Chinees en zit sinds 2015 als journalist in China.

Koffie, de krant, een rondje hardlopen. Zo begint een gewone dag in Peking voor Sjoerd den Daas. 'De ochtend is het stille moment. Dan lees ik de krant, luister ik naar een podcast, spreek ik af met een bron.' In de loop van de ochtend vertrekt hij naar het kantoorpand dat hij deelt met journalisten van andere internationale media. 'Dan gaat het los.' Op een drukke dag kan het zijn dat hij te horen en te zien is in drie of vier verschillende Nederlandse programma's, soms tot diep in de nacht – vanwege het tijdsverschil. Of hij is op pad, voor een reportage ergens in het land. Maar dat is een gewone dag, en zo'n dag is er al een tijdje niet geweest. Als buitenlander én journalist ligt Den Daas onder een vergrootglas: het is vaak maar de vraag of hij een andere stad in mag. Zelfs buiten de zeer

FOTO ANP KIPPA / ROBIN VAN LONKHUIJSEN

SJOERD DEN DAAS

'Vriendschap sluiten gaat hier makkelijk'

strengere lockdowns, die dit voorjaar hem en de andere mensen in onder meer Peking en Shanghai weer wekenlang ernstig belemmerden. Al mocht je in Peking in de meeste gevallen nog wel naar buiten.

De omgang van de Chinese overheid met het coronavirus heeft soms iets grimmigs. Een ontmoeting die Den Daas bijblijft, is die met een oudere vrouw die haar dochter verloor aan corona. 'Toen de dochter besmet werd, wist de overheid al dat er een dodelijk virus was uitgebroken in Wuhan, en tóch liet ze een volkscongres doorgaan. De moeder wilde dat aan de kaak stellen, ze wilde gerechtigheid voor haar dochter, maar sindsdien werd ze geïntimideerd en bedreigd door de overheid: als zij erover zou blijven praten, raakte haar man misschien zijn baan kwijt.' Zulke verhalen gaan onder zijn huid zitten: 'Er is veel leed, het is niet altijd gemakkelijk om daar met je neus bovenop te staan.'

Dat betekent niet dat Den Daas' liefde voor China voorbij is. De fascinatie die hij als puber ontwikkelde voor het land – met zijn vader bezocht hij familie in Hongkong –, die is er nog steeds. 'Het is een land met een geschiedenis waar je u tegen zegt, dat nu in de bloei van zijn ontwikkeling zit. Met een fascinerende natuur – van de bergen in Tibet tot de woestijnen in het noorden en de zeeën aan de oostkust.' Hij voelt zich thuis tussen de Chinezen en spreekt hun taal. 'Over het algemeen zijn Chinezen warme, spontane mensen. Vriendschap sluiten gaat makkelijk, de drempel om met iemand te gaan eten is vrij laag. En ze zijn erg direct. Als ik terugkom uit het buitenland, kan het zomaar zijn dat iemand tegen me zegt: zo, jij bent dik geworden!'

Op het moment van het interview verblijft Den Daas al anderhalve maand in Nederland. De Correspondentendagen van de NOS vormden een mooie aanleiding om eindelijk weer langere tijd bij familie te verblijven. 'Zolang reportages maken in China door de coronamaatregelen nauwelijks mogelijk is, kan ik net zo goed verslag doen vanuit Friesland.'

En zolang hij in Nederland is, haalt hij eruit wat erin zit. Af en toe bezoekt hij zijn voormalige studiestad Groningen. 'Het is en blijft dé stad om te studeren. Ik raad al jaren iedere eindexamenleerling aan om voor Groningen te kiezen. Alles is er mogelijk. Waar kun je nog meer tot zes uur 's ochtends uit op een maandag?'

